

счислявамъ за моя дѣлжность да ви извѣстѣя
братія, че помѣжду васъ оныя, кои-то не сѣ
кадрни да бѣдѣтъ първи въ войска-тъ си, като
ся захване бой-тъ, нека ся сега тутакси отстра-
нятъ и да отстапѣтъ мѣста-та си на други-тъ,
кои-то сѣ по-способни отъ тѣхъ, ако нежелая
жтъ да загинѣтъ несумнено отъ мой-тъ рѣцѣ.“
Следъ това всички извикахъ съ единъ гласъ,
че сѣ готови да изгинѣтъ предъ свои-тъ вой-
ниці. Милошъ разрѣди тогда войнство-то си
на колоніи (таборы) за да нападва и почна пакъ
да имъ говори: „Оня, кой-то като небѣга отъ
опасность-тъ пакъ ся покачи юначно на обко-
пы-тъ турски, може истина да загине, обаче
може и да остане живъ, защото ние възмож-
но, да изгинеме всички. Нѣ оня, кой-то бѣде
толкова безуменъ, че ми побѣгне преди огнь-
тъ на турски-тъ гарабини, нека ся надѣва за-
ради извѣстна смъртъ, защото ще ъ добие
отъ мой-тъ рѣцѣ. А мене ето мя предъ васъ
— подирѣ ми братія юришъ!“ — Бѣше вечеръ
като ся удари Милошъ съ неприятель-тъ; и за
три вечеры една следъ другѣ привзѣ той пър-
вый, второй и третый обкопъ, и то не съ твърдѣ
голѣмѣ маѣлѣ, — Турцы-тъ като ниможихѣ вече
съ мъчове-тъ да работѣтъ почнахъ съ ножове-
тъ си да ся бранѣтъ, и твърдѣ често ся случа-
ваше, да ся единъ съ другій по дълго врѣмя
бори, — често и задобывахъ Сърби-тъ тукъ
величествены коние, сѣпоцѣны конски укра-
шенія, много прекрасны дрехи и много други
работы, кои-то сѣ имъ за бой потрѣбни быле
а несѣ ги имали. Нѣ най-добрѣ бѣше заяченъ
четвъртый обкопъ, направенъ до църквѣ-тъ и